

[Tommy Dinesen]

Der henvises til ansøgning om 12 mill. kr. i finansudvalget til undersøgelse af bundforholdene i Bæltet til en eventuel tunnel.

Besvarelse (28/6 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Efter folketingets beslutning 10. maj 1983 om iværksættelse af 1. etape af sammenlægning af bil- og baneoverfarten på Store Bælt, hvilket omfatter etablering af et jernbanelinje i Knudshoved med tilhørende spor- og havneanlæg, har DSB fortsat det forberedende arbejde med henblik på igangsættelse af detailprojekteringen. Det hidtidige arbejde er ressource- og udgiftsmæssigt udført som en del af DSBs løbende planlægningsaktiviteter.

En ansøgning om bevilling af 8 mill. kr. til det egentlige undersøgelses- og detailprojekteringsarbejde i indeværende år forventes efter gennemgang i finansministeriet forelagt folketingets finansudvalg med henblik på behandling på udvalgets møde den 17. august 1983.

Undersøgelserne skal ifølge planen foretages indtil midten af 1985, hvor det fysiske anlægsarbejde er forudsat igangsat, således at 1. etape af sammenlægningen kan ibrugtages ved udgangen af 1988.

Spm. nr. S 1319

Til *udenrigsministeren (21/6 83)* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Hvorledes vurderer ministeren situationen i Eritrea, og vil han overveje ved først givne lejlighed at drøfte spørgsmålet med sine nordiske kolleger med henblik på et eventuelt fællesnordisk initiativ?«

Begrundelse

Eritrea blev i november 1962 indlemmet i Etiopien, hvis nuværende styre under oberst Mengistu Haile Mariam ifølge internationale presserapporter udøver et skrap centralistisk styre på grundlag af marxistiske principper og med hyppig anvendelse af væbnet magt, herunder muligvis kemiske våben.

Informerede kilder rapporterer også om udbredt hungersnød, specielt i Eritrea, hvor fødevarerangelen hævdes anvendt som et

politisk våben mod lokalbefolkningens ønsker om selvstændighed.

Besvarelse (29/6 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Situationen i Eritrea er fortsat præget af, at den etiopiske regering med militære midler søger at nedkæmpe de uafhængighedsbevægelser, der er aktive i området. Den seneste store etiopiske offensiv mod uafhængighedsbevægelserne – den såkaldte Red Star-kampagne – strakte sig over det meste af 1982, men bragte ingen militær løsning.

Hvad angår forlydender om de etiopiske styrkers eventuelle brug af bl.a. kemiske våben, henvises til det svar, som daværende statsminister Anker Jørgensen afgav i folketingets spørgetid den 10. marts 1982 på spørgsmål nr. 371 fra hr. Riishøj. Heller ikke den nuværende regering er i besiddelse af oplysninger, der kan bekræfte, at de etiopiske styrker skulle have anvendt kemiske våben mod uafhængighedsbevægelserne i Eritrea. Regeringen fordømmer selvsagt anvendelse af kemiske våben, som er forbudt ved internationale aftaler.

Den omfattende hungersnød i Etiopien har også ramt Eritrea. Ifølge de for udenrigsministeriet foreliggende oplysninger er der ikke belæg for at hævde, at fødevarerbistanden, der er blevet kanaliseret til Etiopien på grund af hungersnøden, skulle blive anvendt som et politisk våben mod lokalbefolkningen i Eritrea. Den danske humanitære katastrofebistand til Eritrea kanaliseres gennem organisationer, som drager omsorg for, at bistanden når frem til og bliver anvendt til fordel for de nødlidende.

Det er regeringens opfattelse, at den 21 år gamle konflikt i Eritrea kun kan finde en varig løsning ved fredelige midler gennem forhandlinger. Det er imidlertid vanskeligt for udenforstående lande – såsom de nordiske – at bidrage til en forhandlingsløsning. Den afrikanske enhedsorganisation, OAU, har ikke villet tage sagen op, og intet afrikansk land har hidtil taget initiativ til at få konflikten behandlet i f.eks. FN. Dette sætter grænser for, hvad der kan opnås gennem initiativer fra udenforstående lande.

Regeringen vil selvsagt støtte alle realistiske initiativer med henblik på en fredelig og retfærdig løsning på konflikten i Eritrea. Det